

Nyitnikék

a párkányi Ady Endre Alapiskola diákjainak itt-ott megjelenő lapja

Mindenki, aki ismer engem, azt mondaná, hogy előszeretettel felelek, és mindig tanulok. Nos ez nem így van. Szóval van egy tippem a felelés elkerülésére (ezt én is egy volt kilencedikestől hallottam anno, és tuti működik, mert teszteltem): Nagyon fontos, hogy semmiféleképp se nézz fel, ne nézz senkire, főleg a tanárra ne, és ne vigyorogj. Lapulj minél lejjebb a padban, de ne túl feltűnően, és ismételd! Így, ha véletlenül felhívnak, a 2-es vagy a 3-as tuti megsz. Ha az előző évfolyamokban nem szeretted tanulni, akkor a kilencedikre készülj fel rendesen! Vigyázat, kemény lesz!

Tómus Ágnes, 9. b

A tanulást soha ne hagyjátok az utolsó pillanatra, már csak magatok érdekében sem! Ha tehetitek, mindig elsőnek feleljetek, mert tanáraitok értékelni fogják, és nagyobb eséllyel kaptok jobb jegyet. Ha nem szeretnétek felelni, próbáljátok meg végigbeszélgetni az órát, kérdésekkel elhúzni az időt! Amennyiben nincs jó hangulata a tanárnak, inkább legyetek csendben, és figyeljétek meg a diákévek adta örömeit, lehetőségeket!

Angyalik Aliz, 9. a

Kilencedikesek füveskönyve

Kedves Diáktársaim! Véleményem szerint a tanárokkal jóban kell lenni az esetleges jobb jegyért. Mindig inkább a dolgozatra koncentráljatok, ne pedig a javítóra! A kémia órában javasolt a VIP „páholyban” ülni és elsőnek felelni, mert így nagyobb valószínűséggel kapsz jobb jegyet. A szakács néikkel is ajánlott jóban lenni, mert nem mindegy, hogy a pizza sarkát vagy a legnagyobb szeletet kapjátok. Kedves tanárainknak pedig azt üzenem, hogy piszkálják csak tovább a gyerekeket, ahogy velünk is tették.

Mácsai Emma, 9. a

Tanuljatok, és adjatok hálát Istennek, amíg nem vagytok kilencedikesek! A tanárokat szépszedjük az idegeiket! Legyetek már elég rendesen szétszedtük az idegeiket! Legyetek leleményesek, jó kifogásokat találjatok ki, hogy megússzátok az írásbeliket!

Sulczi Réka, 9. b

Események, versenyek, élmények

Erdei iskolában voltunk

Az idei tanév a lehető legjobban kezdődött. Rögtön a második hetet erdei iskolában töltöttük gyönyörű környezetben, a Nagybörzsönyben. Nagyon szép helyen szálltunk meg, viszont a környék még csodálatosabb volt. Megérkezésünk után rögtön túrázni indultunk az erdőbe. Utunk a Katalin-forráshoz vezetett, ahol megpihentünk, és elfogyasztottuk az elemőzsiánkat. Miután visszaértünk szállásunkra, pihentünk egy kicsit, mert tudtuk, hogy vacsora után még vár ránk egy izgalmas program, a rókavadászat. Sikerült is jó sok rókát begyűjtenünk.

Minden napot reggeli tornával kezdtünk, amitől garantáltan felébredt mindenki.

A második napon ellátogattunk egy állatsimogatóba, ahol különleges állatokkal is megismerkedhettünk. Délután várt ránk a tábori olimpia, ahol rengeteg versenyszámban mérhettük össze erőnket és ügyességünket. Sok vicces versenyszámban is megmérkőztünk.

Az olimpia után meglátogattak minket Márk nagyszülei, akik finom sütivel és gyümölcscsel kedveskedtek nekünk, és elkísértek minket a falu csodálatosan szép, 800 éves templomához is. Alaposan elfáradtunk, de az esti Szentjánosbogár-túrára még összeszedtük magunkat.

A harmadik napon egy hatalmasat túráztunk, de utaztunk az erdei kisvonattal is. A túra során rengeteg gombát, állatnyomot és erdei termést találtunk. A délutánt számháborúzással töltöttük. Ezt mindenki nagyon élvezte. A „csendes pihenő” alatt már készülődtünk az esti „Ki mit tud?” vetélkedőre, amely végül nagyon szórakoztatóra sikerült. A tanító néniknek is nagyon tetszett.

Negyedik nap sem unatkoztunk. Dél előtt tájékoztatósi futásban versenyeztünk, sok-sok feladatot kellett közben megoldanunk. Minden csapat ügyesen helytállt. Pihenésképpen homokvárakat építettünk és kézműveskedtünk. Befejeztük a már megkezdett erdei manóinkat. Délután ismét eljött Márk nagypapája, mesélt nekünk a régi vízimalmokról és a molnárok munkájáról. Nagyon érdekes volt, sokat tanultunk tőle. Az utolsó estét a tábortűz mellett töltöttük, kolbászt sütögettünk, beszélgettünk, énekelgettünk.

Az utolsó napon a tanító nénik kihirdették a versenyek eredményeit. Rengeteg oklevelet kaptunk. Mindenki ügyes volt valamiben.

Csomagolás után még maradt egy kis időnk, amit kedvenc játékunkkal, a számháborúval töltöttük. Ebéd után izgatottan vártuk a buszt, mert azért egy kicsit már honvágyunk is volt. Még szerencse, hogy a szakácsok majdnem olyan finomakat főztek nekünk, mint otthon, és a szobáink is nagyon szépek és kényelmesek voltak. Hétfőn az iskolában azt kívántuk, hogy bárcsak megint az erdei iskolában lehetnénk.

Események, versenyek, élmények

Ady-napok az alsó tagozaton

A hagyományossá vált Ady-napok keretein belül idén is színes programok várták tanulóinkat.

A Liszt Ferenc Művészeti Alapiskola előadásában a „Nevenincs, a hatalmas színrabló” című zenés mesét tekinthették meg a Városi Művelődési Központban a diákok, majd illusztrációt készítettek a számukra legérdekesebb jelenetekről.

Kulcsár-Elek Csilla a mesék birodalmába kalauzolta az 1. évfolyam tanulóit. A mesemondó segítségével megtanulták, hogyan lehet kőből ízletes levest készíteni. A 2. évfolyam tanulói népi játékokkal, mondókákkal, versekkel és tánccal elevenítették fel a hagyományokat. A 3. és 4. évfolyamosok táncra perdültek a Pásztortűz Néptáncsoport tagjaival a jól ismert „A pozsonyi sétatéren” című dalra.

A rendhagyó napok után számos élménnyel a tarsolyukban folytatták a tanulást az alsósok.

Bréda Anikó

Ady-napok a felső tagozaton

5. évfolyam

Az első nap elmentünk a kultúrházba megnézni a Liszt Ferenc Művészeti Alapiskola zenés meseelőadását. Utána átsétáltunk a múzeumba, ahol meghallgattuk Párkány történelmét, és megnéztük az ehhez kapcsolódó kiállítást.

Pénteken a tornaterembe mentünk az első órán. Itt a Pásztortűz táncsoporttal néptáncot tanultunk. A táncolás után, pihenésképpen Böde Péter vándor meseíró tartott nekünk előadást. A nap végeztével visszamentünk az osztályba és papírláncot készítettünk emlékre.

Eseményekkel teli, nagyon szép Ady-napokon vagyunk túl. Szerintem mindenki jól érezte magát.

Bolzán Zoé, 5. b

6. évfolyam

Az első napot online múzeumpedagógiával kezdtük. A PIM, vagyis a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumnak van egy állandó kiállítása, amely Petőfi Sándor életéről szól, és egy online videóhívás keretén belül mutatták be a költő pályafutását. Ezután az osztály adventi díszítésén dolgoztunk. A napot vásárlással fejeztük be.

Másnap az első megállónk a városi könyvtár volt, ahol interaktív foglalkozáson vettünk részt. Majd lesétáltunk a Duna-partra tízóraizni. Utána ellátogattunk a galériába, ahol megtekinthettünk egy érdekes festményekből álló kiállítást. A következő program sokkal jobban tetszett mindenkinek, ugyanis moziba mentünk, és egy nagyon megható filmet néztünk meg. Leginkább a lányokra volt nagy hatással a „Farkas és az oroszlán” című film.

Dobsony Eszter és Groman Laura, 6.a

Események, versenyek, élmények

7. évfolyam

A 7. évfolyam az Ady-napokon a MNM Esztergomi Vármúzeumba látogatott el.

Az előadók rengeteg régi termen vezettek végig minket. Nagyon sok középkori pajzsot, kardot és puskát tekintettünk meg. Különböző mintákkal teletűzdelt fegyverekkel is megismerkedhettünk, amelyek persze abban a korszakban is túl szépek voltak ahhoz, hogy harcoljanak velük. Csodaszép látvány fogadott minket a vár legtetetjén. Igaz, sok lépcső volt, de megérte felmenni. Az utolsó megálló volt mindenki kedvence, ahol különböző fegyvereket és sisakokat próbálhattunk ki, és meséltek is róluk, hogyan és mikor használták.

Kicsit elfáradva értünk vissza az iskolába, de mindenkinek jólesett ez a kis ismeretszerzés.

Eszes Réka, 7. a

8. évfolyam

Minden év novemberében megrendezésre kerülnek iskolánkban az Ady-napok. A koronavírus-járvány miatt tavaly ugyan elmaradtak a programok, de idén sikerült megrendezni november 24-én és 25-én.

Mi, nyolcadikosok első nap a papírgyárban voltunk. Csoportokra voltunk felosztva. Az én osztályom először egy prezentációs bemutatón vett részt, ahol egy mérnök beavatott minket a papírgyártás titkaiba. Elmagyarázta a tervezést, hogy a papír milyen formában érkezik, és hogy milyen gépek hajtják végre a munkát. Azt is mondta, hogy legfőképpen kartondobozok készülnek a helyi gyárban.

Ezt követően végigvezettek a gépsoron, ahol láthattuk, hogyan működik az egész folyamat.

Nagyon kedvesek voltak, még forró csokit is kaptunk távozás előtt. A második napot vetélkedővel indítottuk, kvíz kérdéseket válaszoltunk meg Vasas Dóra tanító nénivel mesék témakörben. Ez után a magyar olimpiai bajnokokról tudhattunk meg nagyon sok érdekes ismeretet Balog Sándor tanító bácsi előadásából.

Majd a Vekker Műhely nevelési és élményalapú színházi foglalkozásán vettünk részt, melynek az iskolai székálás és bántalmazás volt a témája. Az előadás után mindenki elmondhatta a véleményét, válaszoltunk az előadók kérdéseire, és mondhatom, elég színes válaszokat adtunk.

Jók voltak az idei Ady-napok! Örültünk, hogy részt vehettünk a programokon, a következő is szuper lesz!

Jobbik Jázmin, 8. b

Események, versenyek, élmények

The English Olympics

The English Olympics took place on 28th November where a lot of really great students competed. Overall, it was a positive experience. I was very proud of myself and my friends' achievements. However we couldn't have done it without the amazing English teachers we have.

Angol Nyelvi Olimpia – iskolai forduló

Az Angol Nyelvi Olimpia iskolai fordulója november 28-án valósult meg Diósi Erika tanító néni szervezésében és vezetésével. Rengeteg ügyes diák vállalkozott angol nyelvtudásának megmértetésére. Teljes mértékben pozitív élmény volt. Nagyon büszke vagyok a saját és a barátaim eredményeire, és mindezt az angoltanárainknak köszönhetjük, akik segítettek nekünk a felkészülésben.

Szöllösi Petra, 9. c

1.A kategóriában (6. és 7. évfolyam)

1. helyezés: **Címer Vince Dániel** – 6. a
2. helyezés: **Szúnyogh Emma** – 7. b
3. helyezés: **Pap Zsófia Júlia** – 6. a

1.B kategóriában (8. és 9.évfolyam)

1. helyezés: **Szöllösi Petra** – 9. c
2. helyezés: **Sulczi Réka** – 9. b
3. helyezés: **Sádocky Kiara** – 9. b

Januárban a járási fordulón **Címer Vince Dániel** és **Szöllösi Petra** mutatja meg tehetségét. Minden résztvevőnek szívből gratulálok!

Diósi Erika tanító néni

Események, versenyek, élmények

X. Festészeti Maraton

Hasonlóan az elmúlt kilenc évhez, idén is megrendezésre került az ADYSULI FESTÉSZETI MARATONJA.

Mint minden évben, most is harcok folytak azt illetően, kik vehetnek részt ezen a versenyen. Nagyon sokan jelentkeztünk a megmérettetésre, de egy bizonyos jelentkezési létszámnál a festőóriások száma lezárult. Idén a fiúk is úgy gondolták, megmutatják a lányoknak, hogy lepipálják majd őket. A hangulatot mindenképp jobbra, viccesebbé tették. A verseny nemcsak a művészetről szólt, hanem a kapcsolatépítésről is.

A verseny kezdetén nyugodtabbak voltunk, beszélgettünk egymással, megnéztük, ki mit fest, kisegítettük egymást egy-egy ecsettel vagy festéktubussal, ha a másinak esetleg nem volt. Ekkor még mindenki azt gondolta, van időnk. Későbbiekben már egyre

kevesebb volt a beszéd, persze a hangulat még mindig vidám volt. Kölsönösen nevetgélünk egymáson, hogy nem leszünk kész a festményeinkkel, nem fogjuk bírni befejezni. A végére már szinte mindenkin eluralkodott a versenyszellem, a „*kapkodj, ha bírsz*” időszaka.

Befejezéskor rácsodálkoztunk a kész vagy már majdnem kész képekre, munkákra. Egy-egy ideges, izguló versenyzőt láttunk még futkosni a termekben, az utolsó simításhoz szükséges kellékeket keresve.

Miután elhangzott a végszó, letettük az ecseteinket. Míg tanáraink megpróbálták a műveket rangsorba állítani, addig a versenyzők elrakták a festéshez szükséges csodaszereiket, és lemosták magukról a festékpacákat, ugyanis nem volt olyan, akin legalább egy színes pötty ne éktelenkedett volna.

Az eredményhirdetést nagy izgalommal vártuk. A hallottak alapján nehéz dolga volt a zsűrinek, mivel rengeteg gyönyörű kép látott napvilágot. Magyar festők művei születtek újjá a rajzlapokon adysulis diákok ecseteiből.

Természetesen az egész FESTÉSZETI MARATON nem létezhetne Bacsó Péter igazgató úr nélkül, aki minden évben engedélyt ad a verseny szervezésére és megnyitja a maratont, valamint a verseny végén minden versenyzőnek gratulál és átadja a díjakat.

Ugyanúgy nem létezhetne Sipos Timea tanító néni nélkül, aki minden évben, most tizedik alkalommal rendezte meg a versenyt, buzdít minket, összegyűjti az iskola művészeit, és ott van velünk egész nap, felügyeli a festési folyamatokat.

Összefoglalva: én imádtam az egész maratont, és sajnálom, hogy jövőre már nem vehetek részt e különleges versenyen. Egyben örülök is, hogy átadhatom a helyem az új művészelkeknél.

Drubits Natali, 9. c

Események, versenyek, élmények

Matematikaversenyek

November 21-én zajlott a Zrínyi Ilona Matematikaverseny, amelyre a Covid 19 miatti rövid kihagyás után idén újból benevezünk. Nagy örömmel első alkalommal a másodikosok is részt vettek a versenyen. A verseny három fordulóra változott. A novemberi iskolai forduló után a következő tanulók jutottak tovább a februári megyei fordulóra: Ferencz Máté, Mácsai Kornél, Tóth Richárd és Vaszil Botond Merse, mind a négyen a 2. c osztály tanulói. A harmadikosok közül Kardos Diana 3.c, Németh Lili 3.a és Viola Zsombor, aki szintén a 3.a osztály tanulója. A negyedik évfolyamból Héjjas Indira Hanna 4.b, Janok Abigél Johanna 4.b, Leviczek Nina Hanna 4.a, Papp Denis 4.c és Tóth Sofia 4.b. A felsősök közül Lukács Ármin 6.a, Csókás Márk 7.a, Szabó Zsombor 7.a és Tóth Dávid 8.a képviseli majd iskolánkat.

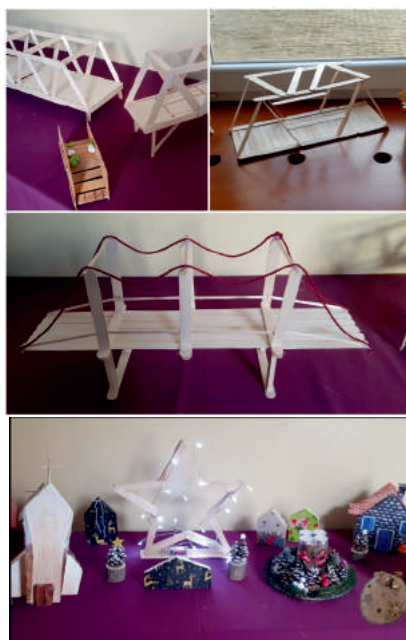
December 7-én és 8-án zajlott a Pitagorasz matematikaverseny iskolai fordulójának. A versenyen 15 feladatot kellett megoldani gyorsan és pontosan. A feladat megoldására egy órát kaptak a tanulók. Ha legalább tíz feladatot helyesen oldottak meg, a megspórolt időt pontokra válthatták. A versenyre összesen 117 tanuló nevezett be. Minden évfolyamban lett sikeres megoldó, közülük a legügyesebbek a járási fordulón versenyeznek tovább. A sikeres megoldók: Pataki Laila 3.a, Menyhárt Ádám 3.a, Krizsán Attila Ármin 3.c, Kardos Diana 3.c, Pastorek Ádám 3.a, Németh Lili 3.a, Fodor Laura 3.c, Merész Laura 3.b, Ruzsák Hanna Alíz 3.b és Balázs Réka 3.a. A negyedikesek közül Héjjas Indira Hanna 4.b, Urbán Enid 4.c, Papp Denis 4.c, Tóth Sofia 4.b, Mácsai Hanna 4.c, Bobor Liliána 4.a, Tóth Hanna 4.b, Kiss Olivér 4.b., Rácz Gergő 4.c, Hatala Márk 4.a és Janok Abigél Johanna 4.b. Az ötödik évfolyamból Orosz Erik 5.b, Környei Sofia 5.b, Németh Mátyás 5.b, Mészáros Gergő 5.a és Randuška Marian 5.c. A hatodikosok közül Balázs Luca 6.b, Pataki Jákob Dávid 6.b és Lukács Ármin 6.a. Hetedikből Csókás Márk és Szabó Zsombor, mindketten a 7.a osztályból. A nyolcadik évfolyamból pedig Tóth Dávid 8.a, Mihály Mátyás 8.d és Križan Tamás 8.a.

Minden versenyzőnek szívből gratulálunk, és sok sikert kívánunk a további matematikaversenyeken. Köszönet minden felkészítő pedagógusnak.

Muszka Katalin

Karácsonyra hangolódás a technika órákon

Gyorsan elröppent a tanév első három hónapja, diákjaink szorgalmasan és kreatívan tevékenykedtek az iskolai műhelyben. Az adventi időszak kedvezett leginkább a termékeny munkának.

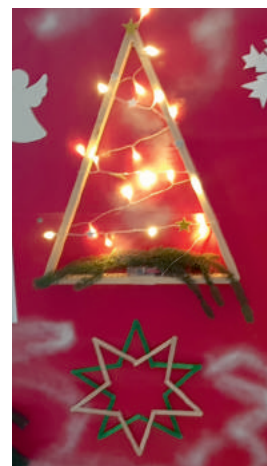
A 6. és 7. évfolyam tanulói elsajátították a „dekupage”-t, vagyis az ún. szalvétatechnikát, melynek segítségével karácsonyi díszeket készítettek fakorongokból, valamint a hetedikesek fából ceruzatartót is barkácsoltak.

A karácsony közeledtével nyolcadikosaink fából készítettek játékokat, kulcstartókat, majd karácsonyfákat és karácsonyi asztaldíszeket alkottak.

Kilencedikes diákjaink a „Hidak, melyek összekötnék” elnevezésű projekt keretén belül fa spatulákból csodaszép hidakat állítottak össze. Később karácsonyi csillagokat készítettek szintén spatulákból, melyeket aztán ajtódíszként használtak.

Ezek a különleges, szép díszek és tárgyak „ajándékba” kapott alapanyagból valósultak meg. Ezúton szeretném megköszönni az iskola nevében minden kedves szülőnek, magánvállalkozónak és a Szülői Szövetségnek az általuk nyújtott támogatást.

Hlaváč Renáta

Múzsapuszi

Ajándék

A városba cirkusz érkezett.

A barátaimmal kitaláltunk egy ajándékot az oroszlánnak, méghozzá egy pöttyös labdát. Gondosan becsomagoltam, és átkötöttem egy masnival. Letettük a ketrece elé. Lélegzetünket visszafojtva, lábujjhegyen mentünk tovább. Kis idő múlva láttuk, hogy a labda már a ketrecben van.

Tetszett nagyon az oroszlánnak. Jókat labdázott vele, és trükköket is tanult. Másnap az előadáson nagyon megtapsoltuk.

Simonek Alíz, 3. b

Becszengetés

Mint egy nyüzsgő hangyaboly,
olyan lett az osztály,
s csupa kérdésekből állunk:
"... hát te hol nyaraltál?"

Merész Laura, 3.b

Utak mentén leveleket
hullatnak a fák,
minden ilyen levél írja:
menni kell tovább...

Cséplő Bence, 3.b

Ezerszínű, kedves nyár:

elszállt tarka lepke,
Csitri- csivi fecskék
sem ülnek már az ereszre...

Simonek Alíz, 3.b

A Marson jártam (elbeszélés)

Arra lettem figyelmes, hogy egy furcsa bolygón vagyok.

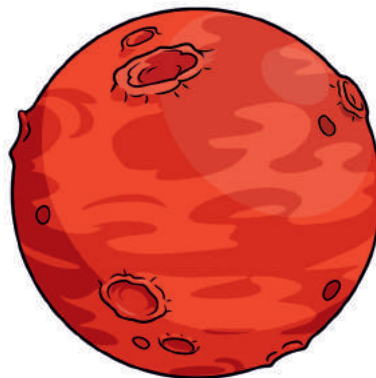
Találkoztam egy robottal, megkérdeztem, hogy hívják. A robot csodálkozott, hogy mit keresek itt, de azért válaszolt a kérdéseimre:

- Az én nevem ROBOT 72. Hol jársz, ahol ember se járt?
- Akkor ez nem a Föld?... - tudakoltam.
- Mi az a Föld? - kíváncsiskodott a robot.
- Az egy bolygó, ahol sok ember és állat él.
- Érdekes!
- És most hol vagyok?

A robot erre azt válaszolta:

- Te most a Marson vagy!...
- Kitűzhetek egy zászlót?
- Nem!
- Akkor legalább hazamehetek?
- Persze. Csak jól figyelj!

Majd az anyukám belépett a szobámba és felkeltem. Így történt, hogy a Marson jártam. Álomszép utazás volt.

Randuška Marián, 5.c

Múzsapuszi

Palacsinta-katasztrófa (mese)

Egyszer a Csupalomb erdőben a róka úgy döntött, palacsintát fog sütni.

Összeszedte a serpenyőt, a lisztet, a tojást, a tejet, a sót, a cukrot, majd nekiállt kikeverni a tésztát. Még soha nem sültött palacsintát, ezért elég sokat ügyetlenkedett. A tojást héjastul törte a tálba, a tejet kiöntötte, a sóból fél zacskónyt szórt, a cukorból csak egy csipetet tett. És a liszt! Véletlenül beleszagolt Róka Komám, nagyon zavarta az orrát, tüszszentett, az egész arca fehér lett, mint a frissen esett hó. Róka Komám nagyon bánta ezt! Elment a bagolyhoz tanácsot kérni, mert hogy a szavaimat össze ne keverjem, a bagoly volt az erdő legjobb cukrásza. Róka Koma mondta Bagoly Uramnak, hogy nem tud palacsintát sütni. Bagoly Uram összeszedte a sütéshez kellő szerszámokat, és egy szemvillanás múltán a rókalyukban voltak. Bagoly Uram nézi-nézi a nagy rendetlenséget, majd megkérdezi Róka Komámat:

- Róka Komám, mi történt itt?
- Palacsintát próbáltam sütni.
- És hogy ment?
- Ó, Bagoly Uram, förtelmesen! – siránkozott a róka. – A tojást héjával törtem a tálba, a tejet kiöntöttem, a sóból a fél zsákot beleöntöttem, a cukorból csak egy csipetet tettem, a lisztet pedig szétszórtam.
- Értem... - gondolkodott a bagoly -, és a palacsintasütésből mihez értesz jól?
- Csak megöltetni tudom jól.
- Hát akkor mi lenne, ha segítenék? Én sütöm, te töltöd! És mikor végzünk, meghívjuk az egész Csupalomb erdőt egy palacsintalakomára! – lelkesedett a bagoly.

Róka Komának tetszett az ötlet. Feltakarítottak, majd nekiláttak a munkának. Mikor végeztek, egy egész palacsintatornyot láttak a tálcán! Volt ott kakaós, csokis, fahéjas, mákos, túrós palacsinta, de annyi, hogy az erdő összes lakója degeszre ehetette magát. Még aznap megtartották a lakomát. Róka Koma és Bagoly Uram boldogan hallgatták a palacsintaválogatók ricsaját:

- Adjon valaki egy túrósat! – kiabálta a nyúl.
- Nekem egy fahéjasat adjatok! – így a farkas.
- Engedjete oda, szeretnék venni egy lekvárosat! – rikkantott a sün.

És még vagy százféle állat küzdött a legjobb falatokért.

Aznap sötétedéskor az erdő egy közös, hangos és palacsintas emlékekkel telerűgörgött nyugovóra.

Mikus Margaréta, 5. a

A legendás Gugcsaku (fantasztikus elbeszélés)

Én egy lány vagyok. Az utolsó ember. Egy robottal, egy hörcsőggel és egy majommal vagyok a Mars legszebb, de egyben legfélelmetesebb helyén.

Mind a négyen tudjuk, hogy akármikor lecsaphat ránk a híres Gugcsaku. Ez egy legendás úrlény, aki egy ijesztő szörny.

- Mi ez a hang? - kérdezte Karcsi, a hörcsög.
- Én se tudom. - szoltunk hárman egyszerre.

Bandi, a robot egy másodperccel később fejezte be, mert megakadt.

- Az érzékeim azt jelzik, hogy valaki közeledik.
- Akkor ez nem lehet más, mint a Gugcsaku! - szolt Zoli, a majom.

A hang egyre jobban közeledett felénk. Nagyon féltünk. Egyszer csak megláttunk egy kis cuki szörmókot.

- Ez lenne a híres Gugcsaku? - kérdeztem.
- Igen, úgy hívnak. - szolt vékony hangján Gugcsaku.
- De te nem is vagy szörny. - mondta Karcsi.
- Hát az emberek mindig azt hitték, hogy nagy félelmetes ufó vagyok. De mivel nem annyira jó név a Gugcsaku,

mondhattok Gugit, Candyt, Cukit stb.

- Legyél a barátunk, és gyere velünk a Föld nevű bolygóra! - mondta Bandi.
- Kösz, megyek, mert mindig is szerettem volna barátokat.

A Mars felfedezése ezennel véget ért.

Janok Eszter Heléna, 5. a

Múzsapuszi

Hogyan képzelem el az idei telet?

Úgy képzelem el a telet, hogy...

Elsőnek is a szüleimmel szeretnék lenni, elmenni hozzájuk. Együtt ülni egy szép vacsorán, aztán kint lenni, hóembert építeni, boldog lenni. Utoljára nyáron találkoztam a szüleimmel, és örülnék, ha olyan lenne a karácsony, mint a többieknek. December 24. az a nap, amikor a család összeül, és én is ezt szeretném.

A barátaimmal is szeretném tölteni a telet. Szeretnék velük jégkorcsolyázni.

Én így képzelem el a telet.

Tesár Andrea, 7. b

Micsoda tél

Szerintem a tél a leggyönyörűbb évszak az összes közül. A vakítóan fehér hó betemeti a hegytetőt, a házakból a gomolygó füst szétterül a hideg falvakban az emberek nagy örömére. Az ereszről jégcsapok lógnak méltóságteljesen. A madáretetők tárt karokkal várják az éhes madarakat. Itt-ott felhangzik egy szívet melengető gyermekkacaj.

A tavak befagyva, hívogatóan csalogatják a kíváncsi, játékos kedvű gyerekeket, akik átfagyva, kipirulva isszák a forró csokit. Felállítják a büszkén terpeszkedő fenyőfát, és közös erővel, gondtalanul díszítik a falu ékességét.

Hazatérve átmelegednek a kandalló előtt, és izgatottan várják, hogy kiszüljön az illatozó mézeskalács. Micsoda tél, de szép is volt! ...

Sulczy Réka, 9. b

Sosem gondoltam volna (egy öreg kutya monológja)

Sosem gondoltam volna, hogy egyszer az út szélén kötök ki. Mi rosszat tehettem azért, hogy itt kössek ki? Vajon az válthatta ki, amikor a szőnyegre piszkítottam? Vagy amikor elszöktem otthonról, és három napig haza sem néztem? Akár az is lehetett az oka, hogy már nem keltem otthonra. Talán nem kell az, hogy őrizzem a házat?

Úgy látszik, hogy ez a sorsom, ebbe bele kell törődnöm. Vagy megpróbálom hazajutni... Á, az nem sikerülne! Ha haza is jutnék, valószínű, hogy megint kidobnának. Megvan az ötlet! Stoppolok. Valaki majd csak hazavisz. Két órája stoppolok és semmi. Négy órája stoppolok, és még mindig semmi. Nahát, az az autó lassítani látszik! Talán fel is vesz. És fel is vett! Talán új otthonom lesz. Egyszer csak megálltunk egy nagy épület előtt. Ilyen nagy lenne az otthonuk? Akkor biztos gazdagok, és végre egyszer igazán jó sorom lesz! Bevittek a házba: sok kutya volt bent ketreche zárva. Engem is bezártak! Ez egy menhely! Itt még rosszabb dolgom lesz, mint az út szélén!

De hát innen már ki nem jutok: valószínű, hogy itt pusztulok.

Címer Vince Dániel, 6. a

Sosem gondoltam volna

Kiraktak. Most mit tegyek? Hiszen nem voltam rossz! Kutya életemre esküszöm!

Na jó, néha szétrágtam a gazdi papucsát. Nem direkt volt, nem tudtam, hogy az övé! Akkor még kicsi voltam. És tudom, nem kellett volna tegnap szétszednem a bejárati ajtót. Én bocsánatot kértem! (...) Mindig is szerettem a gazdám. Ő meg engem. Nem is értem, miért volt mérges, mikor kigazoltam a virágoskertet. Ő is szokta! De arról sem tehetek, hogy idegesített a szomszéd macska. Csak egy kicsit, de megtéptem. Most mit csináljak? Nincs mit ennem, nincs mit innom, nincs hol aludnom! Meg öreg is vagyok. Elhagyott a családom! Kóbor kutya lettem. Fázok. Haza kell jutnom.

Csak nem vagyok túl idős ahhoz, hogy visszatálaljak. És remélem, visszafogad a szerető családom...

Dobsony Eszter, 6. a

Múzsapuszi

Sosem gondoltam volna (egy kutya monológja)

Mindig is jó kutya voltam. Szerettem, igazán szerettem a gazdáimat, és én naiv azt hittem, ők is szeretnek engem. Most mégis itt állok a fagyos út szélén, teljesen egyedül. Magam sem tudom, hogyan és miért kerültem ide. Talán kezdem a legelején, hogy megértsem, mi is történhetett...

Egy távoli farmon születtem hetedik farkaskutya kölyökként.

Igazán játékos és bátor voltam. Semmitől sem féltem. Aztán egy nap két megtermett, egyenruhás férfi jelent meg, és választott ki a testvéreim közül. Elvittek, és odaadtak egy magas, izmos fickónak, aki hazavitt, és a bájos kisfiával elneveztek Tóbinak. Hm... Tóbi. Vicces, de mégis kedves név. Ők tanítottak meg mindenre, amit ma tudok. Ülni, nyugodtan sétálni, bűnözöket üldözni. Igen, ez a személy egy rendőr volt. Számtalanszor mentettük meg egymás életét. Az idősebb kutyák mindig azt mondták, egy rendőr sohasem hagyja el a társát. Vajon az egész csak szemenszedett hazugság volt, vagy a történet folytatása csupán az én balszerencsém? Ki tudja?...

Amikor azonban a gazdám súlyos sérülést szenvedett, engem is nyugalmaztak. Már csak a házörzés és a családom lelki támogatása volt a feladatom.

Csakhogy az idő engem sem kímélt. Megöregedtem. Többé már nem tudtam vigyázni a házra. Ezután egy kedves szót, egy simogatást sem kaptam attól a személytől, aki nekem köszönheti, hogy még él. Egy sötét, rideg januári este berakott az autóba és elindultunk. Csak remélni mertem, hogy orvoshoz visz. Sajnos nem ez történt. Kirakott. Egyszerűen kitett a semmi kellős közepén, sehol egy apró fény, egy kósza élőlény.

S most itt vagyok magányosan. Az út szélén várom a megmentőmet. De időben ideér-e majd az én hősöm? Vannak-e még egyáltalán hősök?

Tómus Ágnes, 9. b

Ezt sosem gondoltam volna

Ezt sosem gondoltam volna! Aki a szerető családom volt, már nem az. Vajon mit tettem? Hmmm...

Szétrágtam egy cipőt? Dehogyan, olyat nem tennék. Eltüntettem a Petike plüss maciját? Ilyenre nem emlékszem. Egy kismadár életét vesztette miattam? Megeshet, de ez normális dolog egy eb szempontjából. Betörték a házba, mikor elszőktem? Vagy Péter sírt utánam? Akkor nem lennék utcautya. Lehet, csak tévedés történt. Nem megyek messzire, hátha értem jönnek. De mit tegyek? Mit egyek? Mit igyak? Hol hajtsam álomra a fejem? Ezekkel a dolgokkal nem kellett foglalkoznom, mikor háznál voltam. Akkor kiszolgáltak, csupán meg kellett ugatnom az embereket. A fejemben folyamatosan ez az egy kérdés forog: Mit csináltam? Még ha a pöttös labda ki is lyukadt, én már túl idős vagyok, hogy mihaszna guruló gömböket kergessek.

Jaj! Azt hiszem, megvan a válasz! Megöregedtem...

Merész Rebeka, 6.a

Az én kutyám (állatleírás)

Már kisebb korom óta vágytam egy kiskutyára. Egy éve meg is történt, hogy kaptam.

Karácsony volt, és ő lett az egyik ajándékom. Nagyon örültem neki! Úgy nézett ki, mint egy pamacs. Koromfekete volt, és elfért a tenyeremben is. Egy icipici yorki kukucskált ki a dobozból. Régebbtől vágytam erre a kutyafajtára. Sokat olvastam róla az interneten is: okos, hűséges, örökmozgó kutyának írták le. Az elején nagyon aranyos volt, egész nap aludt, legtöbbször rajtam. Viszont ahogy egyre csak nőtt, olyan lett, mintha átalakult volna egy kisördögé. Napközben csak enni és enni akart, kipurcanásig. Este pedig az ágyamból is kitúrt. A macskákat kifejezetten rühelli, viszont én otthon kutyamacskának hívom, mert ül az ablakban, és mindent megugat, ami mozog. A neve amúgy Sissi. Szeretem a történelmet, és az egyik kedvenc királynőmet is így hívják. A neve nagyon illik rá, mert úgy viselkedik, mint egy igazi úrinő.

A rosszaságaival együtt is viszonyatosan szeretem, és ő számomra a tökéletes kutya.

Sándor Eleonóra, 7. b

Múzsapuszi

Holnap szeretném látni az apukádat

A mai nap nagyon rosszat csináltam. Édesapámat is behívták. Ebből baj lesz.

Szia! Bemutatkoznék. A nevem Tóth Félix. 5. évfolyamba járok. Elmesélem, mi történt tegnap. Egy ártatlan papírgalacsin odarepült hozzám. Először nem foglalkoztam vele, de amikor már másodszor gurult oda, akkor csendben vissza akartam adni a tulajdonosának. Ja igen, megsúgnám, hogy matek óra volt, és a tanárt nem pont a jókedvében fogtuk el. Ezt észrevette, hogy vissza szeretném adni. Elkezdett kiabálni. Nagyon megijedtem. Aztán ahogy ki akartam dobni, elestem Julcsi lábában. Az egész osztály nevetett. Erre nagyon mérges lettem. Felálltam és kimentem az osztályból. A matek tanár becsapta mögöttem az ajtót. 5 percet ültem kint és vártam. Arra gondoltam, mi lenne, ha egy picit, csak tényleg egy picit rosszalkodnék. A folyosón nem volt senki, ezért ki kellett használni a helyzetet. Bekopogtam más osztályokba. Kijött a kémia tanár és lekiabált. Ezt meghallotta a matek tanár és mondta, hogy holnap szeretné látni az apukámat. Kicsit megijedtem.

Másnap apukám is megjelent az iskolában. Elmesélték, mi történt, de ahogy hallottam, nem úgy tolmácsolták neki, ahogy történt, ezért még magyarázkodnom is kellett. Na most meg büntetésben is vagyok. Szuper! Nem baj, addig jó, míg nem kaptam egy jó nagy verést.

Cséplő Luca Kata, 7. b

Sosem gondoltam volna

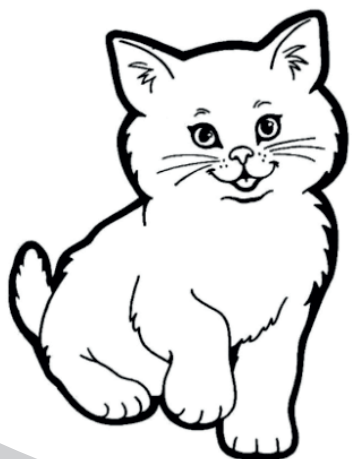
Sosem gondoltam volna, hogy így végzem. Néhány hónapja még a gazdámval játszhattam, együtt sétáltunk, ő etetett, most pedig az út mentén élek, és a kukák közt kell élelmet keresnem.

Én már éreztem a családon, hogy valami nincs rendben. Aztán elvitték a gazdim abba a nagy ijesztő épületbe, ahol a kis Annácska, gazdám unokahúga volt, mikor eltörött a keze, majd nem tért vissza hozzám soha többé. Mármost nem az Annácska, ő visszajött, adott is abból a fincsi kekszből, hanem a gazdám. Ő ott maradt. Ezután Annácska szülei elhoztak ide. Vártam rájuk, vártam a gazdámra, vártam, hogy valaki hazavigyen, de ez nem történt meg. Azóta az egykor fehér, mára sárral borított bundám egybetapadt, és hát előtte utáltam, ha megnyírtak, most felszabadító érzés volna a már nehéz gubancoktól megszabadulni. Sovány voltam, fáztam, és ami a legrosszabb volt: nem volt itt a társam, teljesen egyedül maradtam. Még előző gazdámval sokszor el akartam szökni, de ő más volt. Őt szerettem.

Éppen egy elhajított szendvicsten nyammogtam, mikor lelassított egy autó mellettem szinte elvakítva hatalmas fényével. Talán majd most hazavisznek...

Ambrus Rebeka Vivien, 7. b

Oroszkék cicám hercegnő bőrben (szépirodalmi állatleírás)

Három éve van egy oroszkek fajtájú cicám. Sokat olvastam róluk az interneten, miszerint könnyen betanítható, ügyes, okos fajta.

Mikor végre az ölembe vehettem, úgy nézett ki, mint egy angyalka, selymes, kékesszürkés bundával, elcsábító méregzöld szemekkel. Na, igen..., akárcsak az embereknek, az állatoknak is van személyiségük. Két hét után úgy éreztem, hogy Panni, vagyis a macskám, egy hercegnőre kezd hasonlítani, aki bármit megtehet. Mióta velem van, nem is állítom be az ébresztőórám. Hogy miért? Pontosan 5:30-kor elkezdi üvölni, mint egy dühös, éhes, bosszús oroszlán, aki egy hete nem evett. Szóval igazából Panni és az ébresztő között annyi a különbség, hogy az óra 3 perc után elhallgat, ellentétben a hercegnővel. A kis kedvencemet csak akkor lehet megsimogatni, ha ő is akarja, másképp mintha egy hosszú, hegyes karmú boszorkánnyal harcolnék.

Valószínű, soha nem tudom majd betanítani, de nem is baj. Ő olyan aranyos, pufi „szörgombóc”, amilyen. Szeretem, nem tragédia, ha nem olyan, ahogyan az internet írta.

Lévai Eleonóra, 7. b

Múzsapuszi

Paul's Story

One day, Paul was in the kitchen making ham and eggs for breakfast. When he ate his breakfast, he heard some footsteps from the living room, but he didn't see anyone there. After that he was watching TV in his room. Then he heard a bang on the front door. He ran downstairs and Paul saw that the front door was opened. Paul was shocked. He checked the house, but he didn't find anyone. He noticed, that the fridge and the TV were missing. Paul drove his car to the nearest police station to report the robbery. Few days passed and the police called Paul. They found the robber and the fridge. 'Where is the TV?', asked Paul. The officer said: 'We couldn't find it. He probably sold it.' Paul went home with the fridge and he bought a new front door.

Ivanič Dániel, 8. b

City of Paradise

We lived in a little town, but my dad got tired.....and we moved out. We wanted to travel to Texas, but our plane fell into the ocean... I died....probably... It sounds crazy, but it's true. I haven't found my parents, yet and I live in a world called 'City of Paradise'. Do I live alone? The answer is: NO. I live with thousands of animals which are not wild or dangerous. I know their language so I can communicate with them. The lions are so sweet and kind but they can get angry, too. The birds always want to play. After a year a woman visits me and says, 'You are on a good place, but you have two options. Do you want to start a new life or you spend another year in paradise?' 'What if I die again?', I asked. 'You get here again', she said. I am choosing a new life..... I'm a beautiful bird in Texas, now.

Jobbik Jázmin, 8. b

A levendula

Kedvenc virágom a levendula.

Virágai aprók, zsúfoltan pihennek lilán a vékony, zöld száracskán. Szinte sosem látni, hogy valahol csak egy szál nyílna belőle, folyton keresik egymás társaságát. Ezek a finom, nyugtató illatú növények sokszor költöznek plüssökbe, illatosítókba és szappanokba is.

Nagyon szeretem ezt a virágot, sokszor használjuk fel otthon mi is.

Ambrus Rebeka, 7. b

Bajvívás a cseh bajnokkal (Toldi Miklós monológja)

Még csak hajnal van. Az ég piros.

Gyorsan betekintettem a csárdába. A cimbalmos pihent, itt kint pedig Bence végezte a dolgát Rigóval. Néztam Pestet és Budát, utána pedig megcsodáltam magamat a víz tükrében. Kis csónakkal eveztem a vízen. Partot is értem. Kovácsot kerestem, hogy fegyvereket és egy szép páncélt csináljon Rigónak. A csárdában felöltöztem, közben a Nap is már felkelt. Rigó lovam bundája is megváltozott. Most már szép fekete, nagyon jól álltak neki a szerszámok. El is indultam megkeresni a cseh bajnokot, hogy megküzdhessek vele. Ahogy megtaláltam, már indultunk is a szigetre. Mikor megérkeztünk, a csónakot visszalöktem a Dunába, mert most valaki meghal, így már nincs szükség kettőre. Kezet akart velem fogni, hogy jól megszorítsa, de én ezt észrevettem, és nagy erőmmel megroppantottam az ujjait. Ezután a cseh bajnok nagyon megijedt tőlem, könyörgött, hogy engedjem el. Az ajánlatát el is fogadtam azzal a két feltétellel, hogy hagyja el Magyarországot, és a megszerzett vagyonát adja oda az özvegynek. Hajóba is szálltunk. Az volt az egyetlen szerencsém, hogy a víz tükrében megpillantottam, hátba akar szúrni. Gyorsan cselekednem kellett. Megöltem.

Aparton mindenki tapsolt és örült nekem.

Sándor Eleonóra, 7. b

Múzsapuszi

Verssarok

Sosem leszel boldog...

Éjjelente a magány dúdolja fülembe dallamát
Ha egyszer te is hallanád,
Megértenéd amit mondok
Hogy sötétben suttogják fülembe: *Sosem leszel boldog...*

Reggel van...

Kérlek

Kérlek bocsáss meg
s mindig engedj énnekem.

Legyünk szépek
mint két madárfészek
s tavasszal repüljünk
tavakon száguldjunk
és ne felejtsünk.

Kérlek drága!
Ne nézz hátra!
Mert hátba döfnek
szakadékba löknek
mint engem
és nem Tégedet.
Már vérzek, nézd!
Már fojtogat az érzés
ne várj, lépj.

Engem a halál hív...
S egy kép, amit szorongatok
kezemben, melyen rajta vagy.
...de aztán megpillantalak...

Egy pillanatra felüdülök.
Majd visszahullok
ebbe a borzalmas életbe...
Gyere utánam, kérlek,
Fehérben, angyali ruhában...

Jobbik Jázmin, 8. b

Reggel van, reggel van a 6. b most ébred
már az első órán mindenki elképed.

Bejön a tanár, kiosztja a dogát,
a jegyeitől mindenki haja égnek áll.
Legközelebb ígérjük, jobb lesz ez a jegy,
csak hadd írjuk meg ismételten ugyanezt!

Feleli a tanár: nyafogni késő már,
jön az új tananyag, az is jobb jegyre vár!

Cséplő Luca Kata, 7. b

Osztályunk egy napja

(Arany János Családi körének paródiája)

Reggel van, reggel van, a 6. a most ébred.

Gyerekek zsvijaja ébreszti a népet.

Sietnek, rohannak az első órára,
Hogy ismételjenek a dolgozatokra.

A nap végét várva lassan elfáradva
Feleletek készen, a röpi megírva,

A sulinak vége, és rohanás haza,
Készülhetnek tovább a holnapi napra!

Csókás Márk, 7. a

Reggel van...

Reggel van, reggel van: ki-ki nyugalomba,
álmosan bólogat a diákok sora.

Zúg az osztály, morajlik a hangja,
jön a tanár, s nagyot csap a falra,
mintha frászbba jönne az osztálynak nagyja,
ijedten vágódnak gyorsan be a padba.

Hétalvó gyerek, kit késve érzésvén
a tanár szidalmaz a katedra tetején.

Batka Réka, 7. c

Csak egy pillantás

Bőrömon érzem pillantását
Szürke szeme suhanását
Mely már csak az *emlékemben* maradt
Szívem egyre jobban hasad.

Egyszer számíthatok rád, egyszer nem,
Ma igen, holnap nem.
Számítok még bármit?
Vagy csak küldjem a házit?

Kék az ég

Kék az ég Veled,
borús, esős Nélküled,
s még hányszor szavaljam el,
Te és nem Más kell nekem.

Szeretem az akác illatát
minden színét, formáját,
de azt jobban, ha szeretsz
és el sem engedsz...

Szeress!
Nevezz!
Nekem.
Itt a helyed.
Mellettem.

Jobbik Jázmin, 8. b

Galéria

Meidlik Lilien 3. a

Benko Dóra 1. b

Kovács Zalán 3. a

Molnár Emese 1. b

Müller Korina 3. a

Pataki Laila 3. a

Pethő Nikolett 3. a

Pšenák Letti 1. b

Tóth Vivien 3. a

Németh Lili 3. a

Takács Olivér 3. a

Balázs Réka 3. a

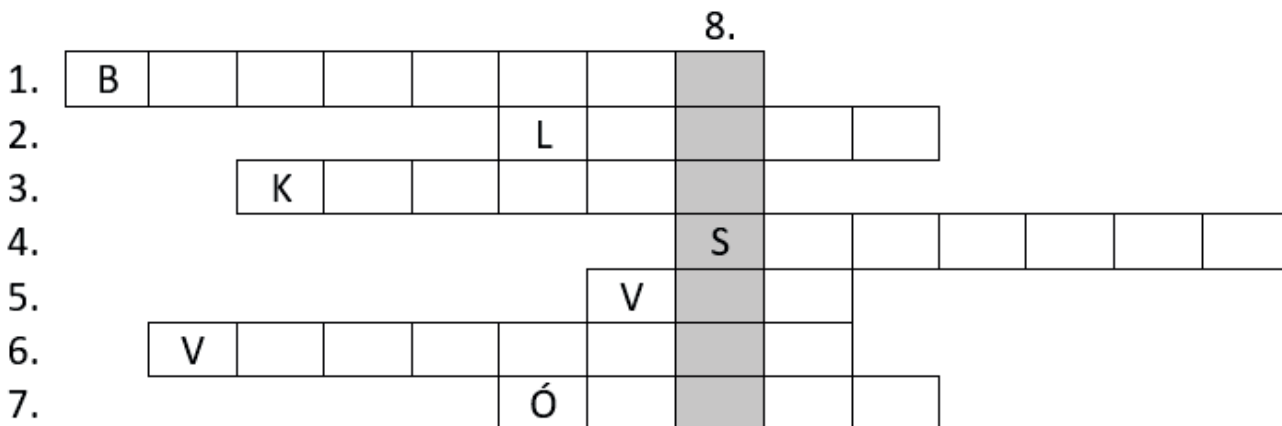
Lőrincz Laura 1. b

Nyereményjáték

Alsó tagozat

Fejtsd meg a mesés keresztrejtvényt az alábbi kérdések alapján!

Ha sikeresen válaszolsz a kérdésekre, a megfejtést a 8-as szám alatt leled fentről lefelé olvasva!

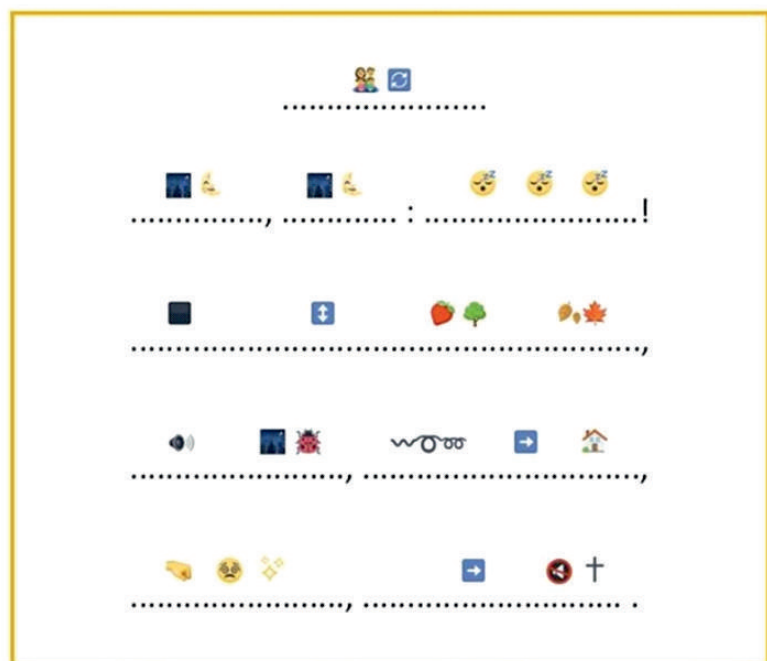

1. Gonosz szereplő, aki megátkozik másokat.
2. Magyar mesehős, Matyi, ellenfele Döbrögi.
3. Az ország uralkodója.
4. Tüzet hány, hét feje is lehet.

5. Fekete István ravasz mesehőse.
6. Pálcajával csodát tud tenni.
7. Hatalmas természetű mesehős.
8. MEGFEJTÉS

Felső tagozat

Melyik vers rejtőzik a hangulatjelek mögött?
Ha megfejtetted, keresd meg a mű szerzőjét is!

A helyes megfejtők között **értékes ajándékokat** sorsolunk ki! A megfejtéseket az alsó és a felső tagozatról is az alábbi **linken**, vagy a QR kódot beolvassva küldhetitek be február 28-ig!

tinyurl.com/3kawf4mz

